

اجتماعی بود، هرچند او پس از شهادت هم در ساحت سوژه‌های برای نگارش یک مقاله علمی-فضای آکادمیک را پر کرد؛ مقاله‌ای با عنوان «الگوی تربیت نیروی انسانی در تشکلهای مردمی، مطالعه موردی: سیره شهید مصطفی صدرزاده». این مقاله مبتنی بر خاطرات متربی‌ها و اطرافیان شهید، تلاش دارد الگویی عینی و عملیاتی برای تربیت نیروی انسانی نمایش دهد. سال ۱۳۹۷ بود که این مقاله با نام «در مکتب مصطفی» در قالب کتاب چاپ شد؛ کتابی که تا امروز ۱۷ نوبت چاپ شده است.

◀ مهاجر الی الله... ▶

خانواده صدرزاده ابتدا زمانی که مصطفی یک سال داشت از شوشتر به اهواز رفتند. اما به خاطر مشکل ریه‌های مادر و آلرژی او به هوای آلوده، مهر ماه سال ۱۳۷۶ از اهواز به گلوگاه در مازندران مهاجرت کردند. تنها پس از سه سال و این بار در شهریور ۱۳۷۹ برای سکونت به محله‌ای در شهریار استان تهران رفتند، محله‌ای به نام گهنز. محله‌ای که نمی‌دانست روزی میزبان مدافعان حرم است و سه شهید و دو جانباز را پیشکش حضرت زینب (س) و رقیه خاتون (س) حضرت سیدالشهداء خواهد کرد. شاید بهترین روایت از این حال و هوا، در مستندی با نام «عابدان گهنز» قابل استفاده برای علاقه‌مندان باشد. اثر پرتعداد و جذاب مجید رستگار در طول دو ساعت، ماجرای تأسیس پایگاه بسیج محله به همت مردم را روایت می‌کند

◀ الگوی جوانان امروز و فردا ▶

تعبیری که رهبر فرزانه انقلاب پس از مطالعه کتاب «سرباز روز نهم» داشتند، چند نکته کلیدی دارد: «پیش از این، کتاب دیگری در شرح حال شهید صدرزاده خوانده‌ام، ولی ابعاد شخصیت محبوب و چندجانبه این شهید عزیز در این کتاب بیشتر بیان شده است. این چهره برجسته بی‌شک یک الگوست برای جوانان امروز و فردا. اراده قوی، فهم درست، روحیه ایثار، شجاعت، خستگی‌ناپذیری، ادب، دل‌انباشته از محبت و صفا و بسی دیگر از خصوصیات برجسته، بخش‌هایی از شخصیت این جوان فداکار و انقلابی نسل‌های دوم و سوم انقلاب است.»

این ابعاد شخصیت چندجانبه شهید صدرزاده را اگر بخواهیم تیتروار و خیلی گذرا مرور کنیم، چند اتفاق مهم در زندگی و زمانه مصطفی مرور می‌شود. یکی از دغدغه‌های همیشگی او برای نوجوانان است که با راه انداختن پایگاه مسجدی در محله کهنز شهریار که به تعبیر نویسنده کتاب، حاشیه تهران محسوب می‌شود، راهش را آغاز کرده بود. راهی که مصطفی در ادامه آن، پایش به حوزه علمیه باز شد و پس از مدت کوتاهی تلمذ در حوزه‌های نجف اشرف و مشهد مقدس، راغب شد فضای دانشگاهی را هم تجربه کند که برای این منظور سال ۱۳۸۷ در دانشگاه نام‌نویسی کرد.

البته او برای مدرک یا مدارج علمی سراغ تحصیل در رشته ادیان و معارف اسلامی نرفت، بلکه دنبال اثرگذاری علمی و

یکی از دغدغه‌های همیشگی او برای نوجوانان است که با راه انداختن پایگاه مسجدی در محله کهنز شهریار که به تعبیر نویسنده کتاب، حاشیه تهران محسوب می‌شود، راهش را آغاز کرده بود. راهی که مصطفی در ادامه آن، پایش به حوزه علمیه باز شد و پس از مدت کوتاهی تلمذ در حوزه‌های نجف اشرف و مشهد مقدس، راغب شد فضای دانشگاهی را هم تجربه کند که برای این منظور سال ۱۳۸۷ در دانشگاه نام‌نویسی کرد

